ANUL VI. — No. 1446 EDIȚIA A DOUA MARȚI 23 FEBRUARIE 1893

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
şi se plătesc tot-d'a-una înainte

In Bucureşti la casa Administraţiei.
Din *Judeţe* şi *Streinătate* prin mandate postale
Un an în ţară 30 lei; în streinătate 50
Şease luni „ 15 „ „ „ 25
Trei luni „ 8 „ „ „ 13

Un număr în străinătate 15 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Să te fereşti Române! de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCUREŞTI şi JUDEŢE se primesc:
NUMAI la ADMINISTRAŢIE
din Străinătate, direct la administraţie şi la toate oficiele de publicitate.

Anunciuri la pagina IV . . . . . . 0,30 b. linia
„ „ III . . . . . . 2,— lei „
„ „ II . . . . . . 3,— „ „
Insorţiunele şi Reclamele 3 lei rândul.
La Paris, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
No. 16, — STRADA ACADEMIEĬ, — No. 16

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
No. 16, — STRADA ACADEMIEĬ, — No. 16

Milionarul Hrăpitor
Banda din Cioroiu
Scrisori din Germania
O căsătorie în lună
Blana Spânzuratului

Bucureşti, 21 Februarie 1893.

Milionarul hrăpitor

D. Const. Boerescu nu ştie, se vede, că păreţii aŭ urechi şi sunt vorbăreţi ca avocaţii; eĭ ascultă şi repetă tot ce aud.

In una din serile trecute, în camera sa de lucru, se vorbea de campania crâncenă ce duc contra rapacităţei luĭ Petrovici-Armis şi contra purtăreĭ incorecte a câtor-va avocaţi, cari aŭ pus talentul lor în serviciul unor milioane, gata a înghiţi ultimul gologan al săracimeĭ.

Fostul ministru Const. Boerescu, cu o emfază aproape copilărească, a zis că *nu înţelege cum Ion Poenaru Bordea a putut veni la* Adevĕrul *pentru a se disculpa de acuzaţiunile aruncate asupra luĭ, şi că el nicĭ odată nu va sta la vorbă cu un pamfletar ca Beldimanŭ, care dirige o gazetă de scandal.*

Registrele administraţieĭ ziaruluĭ dovedesc că infumuratul Const. Boerescu era până dăuna-zĭ abonatul acesteĭ *gazete de scandal*. In câtă vreme *Adevĕrul* nu a dat în vileag incorectitudinile acesteĭ celebrităţĭ a baroului roman, *gazeta de scandal* era citită în palatul din strada Clemenţeĭ.

Adevĕrul denunţă asasinatele săvĕrşite de autoritatea militară, în complicitate cu cea administrativă, asupra a treĭ săteni din Dorohoiŭ: *gazetă de scandal.*

Adevĕrul denunţă hoţiile făptuite în Galaţi şi Brăila: *gazetă de scandal.*

Adevĕrul stigmatizează rapacitatea luĭ Petrovici-Armis şi concursul ce acest milionar a găsit în câţi-va avocaţi pentru a reduce la sapa de lemn 392 familiĭ ţĕrăneştĭ: *gazetă de scandal.*

Adevĕrul se înspăimântă de tristele rezultate ale inamovibilităţeĭ magistratureĭ: *gazetă de scandal.*

Asasinate, hoţiĭ, sentinţe scandaloase zmulse magistraţilor prin influenţa unor bărbaţi politicĭ, carĭ sunt şi avocaţĭ, toate aceste nu constitue *scandalurĭ*; — iar ziarul care le denunţă, care le stigmatizează, provoacă scandal, şi devine, pentru neprihăniţiĭ (?!) făptuitorĭ aĭ atâtor nelegiuirĭ, *o gazetă de scandal.*

Beldimanŭ e un pamfletar! a zis D. Const. Boerescu, într'un moment de regretabilă aiurire.

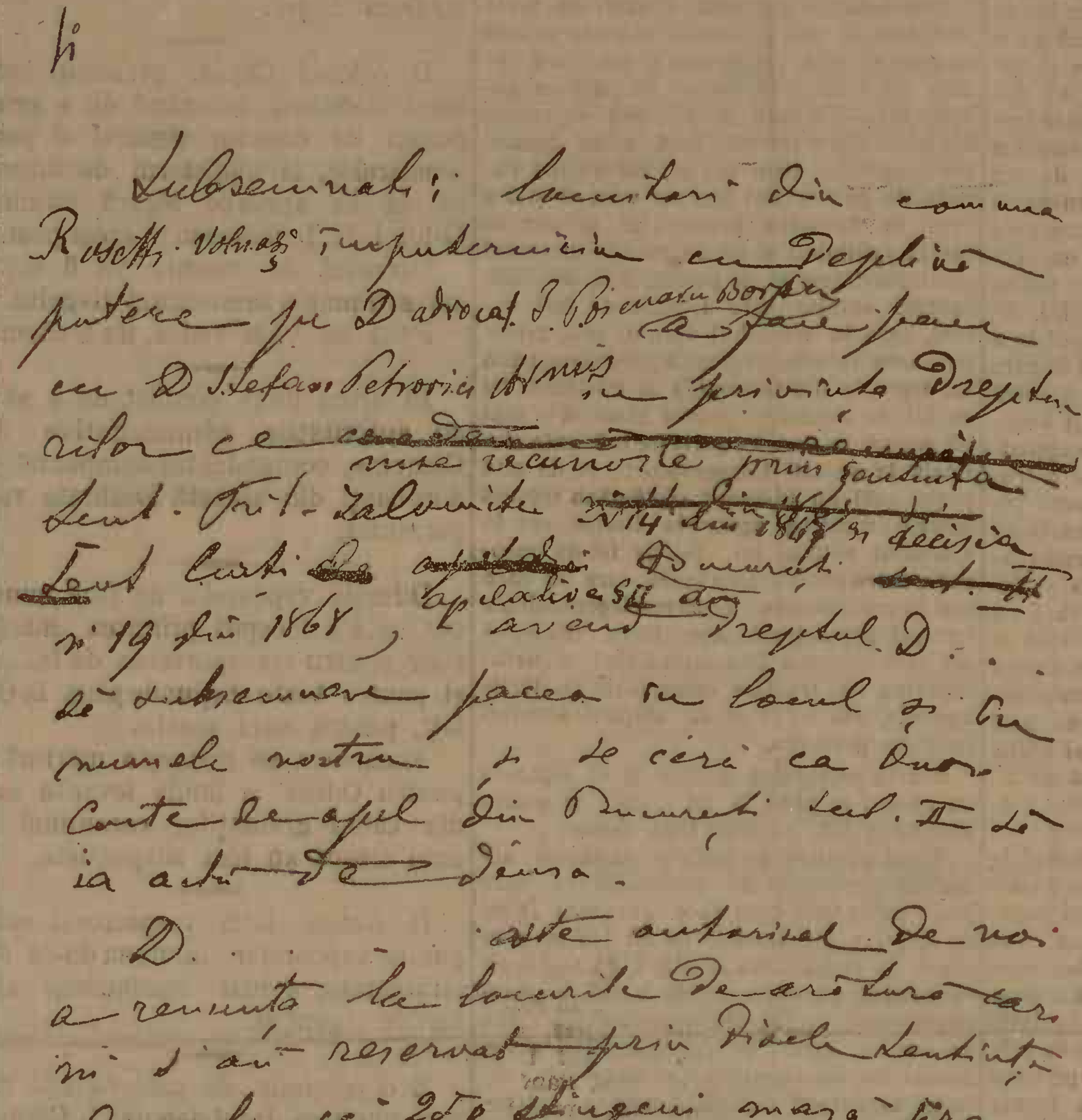
Dacă, a chema *hoţ* pe acel care fură; — *asasin* pe acel care impuşcă oameniĭ; — *hrăpitor neruşinat* pe un Petrovici-Armis care stăpâneşte, de două-zecĭ de anĭ, **treĭ miĭ** de pogoane, dăruite de defunctul Ioan Rosetti, ţăranilor aduşĭ de el pe moşia Cioroiŭ; — *bărbaţĭ fără scrupul şi fără conştiinţă* pe avocaţiĭ carĭ s'aŭ lăsat a fi ademeniţĭ de milioanele unuĭ proprietar nesăţios, pentru a pune ştiinţa lor, influenţa lor, la căştigarea uneĭ cauze atât de scandaloase; — atuncĭ, da! recunosc că sunt un *pamfletar*, dar un pamfletar care, unde loveşte, ustură; unde muşcă, lasă rană.

Astă-zĭ chiar manuscriptul D-luĭ Const. Boerescu îl va lovi, pentru ca usturimea să fie maĭ dureroasă.

Astă-zĭ chiar fapta săvĕrşită de D. Const. Boerescu îl va muşca, pentru ca rana să fie maĭ respingătoare.

Reproduc în *fac-simile* invoiala pe care fostul ministu de justiţie, avocat celebru, o propunea pentru a pune capăt procesuluĭ dintre nenorociţiĭ cioroenĭ şi fericitul Petrovici-Armis.

Liberalul Ioan Poenaru Bordea consimţise a fi instrumentul D-luĭ Const. Boerescu, şi al milionaruluĭ nesăţios în această ruşinoasă afacere, Poenaru Bordea, care îşi luase sarcina de a apăra averea acelor 392 de familiĭ din Cioroiŭ.

Şi

Subsemnaţii locuitori din comuna Rosetti, Vlaşca, împuternicim cu deplină putere pe D. advocat I. Poenaru Bordea ca să facă pace cu D. Stefan Petrovici Armis în privinţa drepturilor ce ni se recunoşte prin sentinţa Trib. Ialomiţa No 14 din 1867 şi decizia Curtei de apel din Bucureşti secţ. II No 19 din 1868, având dreptul D-sa să subsemneze pacea în locul şi în numele nostru şi să ceri ca Curtea de apel din Bucureşti secţ. II să ia act de dânsa.

D. ... este autorisat de noi a renunţa la locurile de arătură ce ni s'au rezervat prin acea sentinţă şi la cei 250 stânjeni masa precum şi la venitul lor pe trecut, — dacă din partea D. P. ... se va obliga a plăti D-lui A. ... toate sumele ce-i datorim capete şi dobânzi, şi dacă în acelaşi timp va consimţi să ne lase cele 300 pogoane islaz despre cari vorbesc acele sentinţe.

Făcând astfel ne îndatorăm toţi pentru unul şi unul pentru toţi ca învoiala făcută de D. ... cu D. P. ... să fie în veci respectată de către toţi acei cărora li s'a concedat drepturi în această proprietate de către răposatul Ioan Rosetti

Cititoriĭ meĭ, nu mĕ indoesc, vor citi proza D-luĭ Const. Boerescu, dar din parte-mĭ mĕ cred dator a le da câte-va lămurirĭ.

Această neprihănită ilustraţie a baroului român a spus luĭ Ioan Poenaru Bordea că trebue să obţie şi la nevoe să zmulgă consimţimentul acelor 392 de cioroenĭ şi semnătura lor pe această procură, în puterea căreĭ s'ar fi încheiat un act de invoială între Petrovici-Armis şi ţĕraniĭ cioroenĭ în favoarea cărora tribunalul de Ialomiţa pronunţase sentinţa sa, — sentinţă confirmată de Curtea de apel din Bucureşti şi de Curtea de Casaţie, — sentinţă rĕmasă definitivă şi investită cu formulă executorie, — sentinţă, în fine care — culmea ruşineĭ şi a scandaluluĭ! — Curtea de apel din Galaţi a declarat că nu se poate opune milionaruluĭ Petrovici-Armis de către calicii mojicĭ din Cioroiŭ.

Ce acorda acea sentinţă acelor 392 de familiĭ aduse de defunctul Ioan Rosetti pe moşia Cioroiŭ? — dreptul nemărginit pe întreaga vatră a satuluĭ şi dreptul nemărginit **pe treĭ miĭ** de pogoane, cu o singură condiţie de a da **din zece una** din produsul acestuĭ pămênt.

Ce învoială era însărcinat să zmulgă Ioan Poenaru Bordea nenorociţilor seĭ clienţĭ? — cioroeniĭ *trebuiaŭ să renunţe la locurile de arătură care li s'aŭ rezervat prin sentinţele tribunaluluĭ de Ialomiţa sub No. 14 din 1867 şi a Curţeĭ de apel din Bucureştĭ secţia II No. 19 din 1868, adecă la acei* **250** *stânjenĭ masa*—care fac **treĭ miĭ** pogoane — *şi la venitul lor pe trecut.*

Ce da în schimb generosul (?!) Petrovici-Armis, victimelor sale? — *le lăsa acele* **300** *de pogoane islaz* (imaş) *despre care vorbesc acele sentinţe arătate maĭ sus.*

Iată impăciuirea eşită din nobilele inimĭ a doĭ liberalĭ — Const. Boerescu şi Ioan Poenaru, Bordea — liberalĭ carĭ pururea, în coloanele ziarelor, în intrunirĭ publice, se constitue apărătorĭ aĭ ţĕrănimeĭ, *talpa caseĭ româneştĭ*, cum le place a o numi.

Şi când se propune această ruşinoasă invoială nenorociţilor cioroenĭ? — când judecarea contestaţieĭ luĭ Petrovici-Armis, la aducerea în indeplinire pe faţa pământuluĭ a sentinţelor din 1867 şi 1868, era pendinte inaintea Curţeĭ de Apel din Bucureştĭ.

In urma acesteĭ propunerĭ de împăcare, imaculatul Const. Boerescu a târît pe clienţiĭ luĭ Ioan Poenaru-Bordea şi victimele nesăţiosuluĭ milionar, la Curtea de Apel din Bucureştĭ şi la Curtea de Casaţie. In urmă i-a târît la Curtea de Apel din Focşanĭ şi la aceea din Galaţĭ şi pentru a doua oară la Curtea de Casaţie.

Astă-zĭ, precum am spus'o într'un precedent articol, cioroeniĭ se regăsesc la Tribunalul de Ialomiţa faţă în faţă cu călăul lor, marele boer (!?) Stefan Petrovici-Armis, tipul ciocoiuluĭ parvenit.

Voiŭ arăta altă dată scopul necinstit pe care îl urmărea tovărăşia Armis-Boerescu-Bordea, cu acest ruşinos proect de impăciuire.

Astă-zĭ ştiut este că D. Ioan Poenaru Bordea a fost plătit cu **zece miĭ de leĭ** de Petrovici-Armis.

Mult aşĭ dori se ştiŭ cu cât a fost plătit liberalul dezinteresat, D. Const. Boerescu?

Dacă pasivitatea trădătoare a D-luĭ Ioan Poenaru Bordea a fost evaluată **zece miĭ de leĭ**; scump, foarte scump a trebuit să fi plătit milionarul hrăpitor activitatea şi talentul chiţibuşăresc al D-luĭ Const. Boerescu.

Peste câte-va zile voiŭ reveni asupra următoareĭ fraze din proza D-luĭ Const. Boerescu: — *D. P. . . . . se va obliga a plăti D-luĭ A. . . . . toate sumele ce iĭ datorim capete şi dobânzĭ.*

Acum mĕ duc fuga să-mĭ desinfectez pana de miazmele necinstiteĭ companiĭ, miazme pe care am fost silit să le rĕscolesc.

Alex. V. Beldimanŭ.

TELEGRAME

PARIS, 20 Februarie.—Camera a votat proiectul de lichidare a societăţeĭ Panama.

Se asigură că D. Carol de Lesseps va chema pe D-niĭ Floquet, Clémenceau şi de Frycinet ca martorĭ în procesul de corupţiune.

BORDEAUX, 20 Februarie. — Curtea cu juraţĭ a condamnat pe D. Denayrouis în procesul ce iĭ intentase D. Rainold, la treĭ lunĭ inchisoare şi pe gerantul ziaruluĭ *La Cocarde* la 100 francĭ amendă. D. Andrieux, apărătorul D-luĭ Denayrouse, atacând Republica în mod viŭ, relativ la afacerea Panama; publicul a aplaudat în mod zgomotos. Preşedintele a ordonat evacuarea săleĭ.

INSTANTANEE

D. G. de Coutouly

A tout seigneur, tout honneur! — Incepem seria profilurilor diplomatice prin D. decan al reprezentanţilor streinĭ din Capitală.

Ministrul Republiceĭ Franceze a fost ziarist înainte de a fi diplomat şi a dat dovadă de mult spirit netăgăduindu-şĭ această origină, pentru a pretinde să facă bună figură în cariera diplomatică prin origină şi tradiţiunĭ.

Plăcut la vorbă, scriitor de talent, el trimite ministruluĭ sĕŭ depeşĭ lungĭ, al căror interes este tot-d'auna mărit prin eleganţa stiluluĭ. E lung la scris, dar tot-d'auna interesant. De aceea, unul din secretariĭ sĕĭ, mutat azĭ într'o ambasadă europeană, şi desperat atuncĭ că trebuia să copieze aceste epistole lungĭ, zicea cavalereşte despre dînsul: *Ministrul nostru are diaree de cerneală!*

D. de Coutouly — Gustave pentru dame — reprezenta Franţa în Mexic, înainte de a veni la Bucureştĭ. Doĭ ochĭ negri, carĭ'l priveaŭ cu un interes prea stăruitor pe *Paseo* din Mexico, ridicară câţĭ-va norĭ pe orizontul conjugal al luĭ *senor ministre*. Doamna se supără, refuză — în urma unuĭ congediŭ petrecut în Franţa — de a se maĭ întoarce în ţara luĭ Fernan Cortès şi, ca bărbat bun, neodiplomatul ceru mutarea sa. Acestuĭ amănunt sentimental îĭ datorăm faptul de a avea pe D. de Coutouly între noĭ.

Nu prea bogat, ministrul Franţeĭ ţine să'şĭ păstreze postul din România. Se teme maĭ mult de o înaintare, de cât de punerea în disponibilitate. Ambasadele sunt, în genere, ruinătoare; trebue să fiĭ bogat pentru a face figură. D. de Coutouly se făcu decĭ curtezan.

El fu, într'adevĕr, curtezan excesiv al prinţuluĭ german de pe tron; al colectiviştilor, al conservatorilor şi, la căderea luĭ I. Brătianu, el îşĭ întoarse cojocul diplomatic cu repeziciunea unuĭ personagiŭ din feerie.

Asta nu l-a împiedicat de a comite maĭ multe boroboaţe diplomatice. Intr'o împrejurare, remasă celebră, el confundă un boŭ cu o oae. Altă dată vorbi Regeluĭ despre Alsacia Lorena în termenĭ plăcuţĭ urechilor unuĭ Hohenzollern, dar cărora opiniunea franceză surexcitată le dădu curând o desminţire energică, cu prilejul incalificabileĭ călătorĭĭ la Paris a Impărătesei Frederica.

Ministrul e mare admirator al D-luĭ Jules Ferry. In ziua alegereĭ acestuĭ oportunist la preşidenţia Senatuluĭ, era cât p'aci să ilumineze legaţiunea Franţeĭ.

In fond, bun părinte, bun soţ, mare *causeur* şi om de ordine, primeşte bine pe invitaţiĭ sĕĭ; le dă maĭ mult castane de cât trufe. Ieşind de la masă, fumătoriĭ sunt trataţĭ cu o ţigară belgiană.

Semne particulare: E grozav de distrat.

A confundat într'o zi pe tenorul-negustor de vinurĭ Soria cu bancherul Halfon; opri 20 de minute în stradă pe acest din urmă vorbindu-ĭ de melodiĭ şi de filoxeră, fără a observa greşala sa.

Şi azĭ încă finanţa evreească rîde de aceasta

Grigri

Banda din Cioroiŭ

Cititoriĭ Adevĕruluĭ *cunosc amănuntele afaceriĭ ţĕranilor din comuna Cioroiŭ (Ialomiţa) cu milionarul Petrovici-Armis, numaĭ în ceea ce priveşte diferendul asupra uneĭ întinderĭ de pămînt de* **treĭ miĭ** *pogoane, stăpânită pe nedrept de cel din urmă.*

Pe lângă hrăpirea moşieĭ Cioroiŭ de Petrovici-Armis, este însă o altă parte a chestiuneĭ, parte poate chiar maĭ gravă de cât însă-şĭ hrăpirea. Aceasta este persecuţiunea, jefuirea neruşinată, exploatarea neomenoasă a nenorociţilor spoliaţĭ de pămînt.

In comuna Cioroiŭ s'a format o adevĕrată bandă de codru, compusă din arendaşul **Haracopulo**, *subprefectul* **Tănase Petrescu**, *judele de ocol* **Alecu Doicescu** *şi primarul* **Ioniţă Popescu**, *sub protecţiunea milionaruluĭ* **Petrovici-Armis.**

Această bandă pîndeşte pe locuitoriĭ carĭ se judecă cu Petrovici şi, îndată ce ese o găină, o gâscă, un porc din casa vre-unuia, imediat le secfestrează şi ţĕranul trebue să plătească globa, căcĭ nicĭ vatra satuluĭ nu e a ţĕranilor.

Totul e al proprietaruluĭ, reprezentat de mizerabilul grecoteiŭ **Haracopolo** *şi un pas de face peste pragul uşeĭ sale, ţĕranul trebue să plătească!*

Islaz pentru vite nu aŭ ţĕraniĭ şi ori cine îşĭ poate închipui cât plătesc ţĕraniĭ cu procesul pentru păşunatul vitelor lor.

Moşia pentru care se judecă cele **392** *de familiĭ ţĕrăneştĭ se întinde până la Borcea, şi chiar peste acest canal. Et bine, arendaşul* **Haracopulo** *nu lasă pe acestĭ nenorocitĭ ca să-şĭ*

adape vitele în Borcea, şi orĭ de câte orĭ îĭ prinde, îĭ stoarce de banĭ, ca şi când Borcea ar fi a luĭ saŭ a luĭ Petrovicĭ.

Lipsiţĭ de pămînt, lipsiţĭ de apă, nenorociţiĭ ar fi voit să plece de acolo, să se stabilească pe o moşie a statuluĭ, unde să capete pămînt; dar **banda din Cioroiu** *nu-ĭ lasă şi-ĭ ţine pe loc, despoiaţĭ de dreptul şi lipsiţĭ de cele maĭ indispensabile mijloace de existenţă.*

Atâta iufamie se poate practica numaĭ în ţara românească, unde guvernul e la disposiţia tuturor împilătorilor de specia **Petrovici** *saŭ a lipitorilor de specia bandeĭ* **Haracopulo.**

N'avem cuĭ cere dreptate; dar sperăm că va veni un moment în care ţĕraniĭ, desperaţĭ, vor înţelege că afară de eĭ înşi-şĭ nimenĭ nu le-o va da.

Vom reveni. **Argus**

CESTIUNI ECONOMICE

Rolul Petroleului în desvoltarea industriala a României

I

Publicăm următorul articol economic estras din *Gazeta Săteanuluĭ* şi datorit tot D-luĭ *I. N.* autorul importantuluĭ articol *Schiţa Istorică* deja publicată în coloanele ziaruluĭ nostru.

Cititoriĭ vor putea aprecia şi din acest articol adâncile cunoştinţĭ economice ale anonimuluĭ autor.

Cu drept cuvînt, uniĭ aŭ arătat teamă că în România nu se va putea nicĭ odată desvolta industria mare şi ajunge în stare de a ţinea piept celeĭ din afară. Tot de asemenea aŭ arĕtat că se tem că industria din România, apărată de concurenţa străină prin tarifele noastre vamale, nu va sluji pentru a efteni productele industriale, ci numaĭ pentru îmbogăţirea câtor-va bogătaşĭ şi pentru asuprirea consumatorilor cu mărfurĭ proaste şi maĭ scumpe de cât cele ce le-ar putea oferi industria străină. Ba chiar ziceaŭ mariĭ proprietarĭ de pământ şi chiar ceĭ mijlociĭ, că noĭ prin încercarea de a întemeea prin protecţionism o industrie mare, numaĭ ne punem rĕŭ cu marele ţĕrĭ industriale, de oare-ce le lovim mărfurile cu taxe foarte marĭ şi ca roade culegem şi din partea lor prigonirea cerealelor şi a vitelor noastre. Ca încheere proprietariĭ marĭ agricolĭ aŭ cerut şi cer să se maĭ slăbească din protecţionism, lăsându-se să se desvolte numaĭ acele industriĭ care aŭ în ţară la noĭ condiţiĭ atât de priitoare în cât se vor putea desvolta şi luptându-se pept la pept cu fabricele de peste graniţă.

Noĭ credem că mariĭ proprietarĭ se amăgesc închipuindu-şĭ că, de pildă, Austro-Ungaria, Germania saŭ Franţa ar da uşurărĭ pentru intrarea cerealelor şi vitelor noastre în schimbul deschidereĭ graniţelor pentru productele lor industriale, şi asta pentru că în toate aceste ţĕrĭ este destul de puternică partida marilor proprietarĭ agricolĭ, atât de puternică în cât cu toate agitaţiile industrialilor a reuşit a face ca să se introducă la dînşiĭ taxe asupra cerealelor străine şi mĕsurĭ aspre asupra vitelor străine. Pe de altă parte însă e de netăgăduit că ar trebui de luat mĕsurĭ pentru ca industria noastră să ne dea producte tot aşa de bune ca ale celeĭ străine şi tot aşa de eftene, şi tot odată trebue să se folosească de aceştĭ anĭ de protecţionism pentru a putea la nevoe să stea în luptă cu străinătatea şi fără de a maĭ fi apărată prin taxe vamale exagerate.

Care e însă argumentul de căpetenie al acelora carĭ socot că industria n'are viitor în ţara noastră? *E lipsa de cărbunĭ de pământ.*

In adevĕr e greŭ să se întemeeze industria acolo unde cărbuniĭ de pământ trebue aduşĭ de peste mărĭ şi ţĕrĭ. E adevĕrat că la noĭ nu sunt cărbunĭ de pământ bunĭ, avem lignită şi chiar în câte-va locurĭ lignită bună, dar după spusele D-luĭ inginer Drăghiceanu, direcţia drumurilor noastre ferate, nu-şĭ dă osteneala de a face cum se face aiurea, nu-şĭ dă osteneala de a întrebuinţa de acele maşinĭ modificate anume pentru a putea arde lignita cea maĭ proastă chiar. Fireşte e maĭ uşor de mâncat pădurile, pe câtă vreme vor maĭ fi la îndemână şi de adus cărbunĭ din Anglia şi Germania. Dar orĭ cum adevĕrata *hulie*, care e temelia industrieĭ în Anglia, Belgia, Germania şi Franţa nu avem.

Ce era decĭ de făcut? Pe de o parte de căutat perfecţionărĭ în altă natură carĭ să îngădue a lucra aicĭ cu un combustibil maĭ scump şi totuşĭ a produce mărfurĭ care să se poată vinde cu acelaşĭ preţ saŭ maĭ eftin de cât cele strĕine. Avênd în vedere că fabricele noastre sunt pe loc, pe când cele strĕine aŭ cheltuelĭ de transport şi maĭ avênd în vedere şi taxele vamale (fie acelea orĭ cât de micĭ), nu ar fi peste putinţă să se înfiinţeze şi aicĭ unele industriĭ în stare de a trăi şi merge bine.

Dar e ceva maĭ mult. Noĭ n'avem cărbunĭ bunĭ de pământ, cel puţin până acuma nu se cunosc, dar avem petroilŭ în câtime, putem zice, fără sfîrşit, şi nu e lucru cu neputinţă de inventat nişte motorĭ carĭ să fie purtaţĭ cu petrol în loc de cărbunĭ. Asta nu maĭ e acuma măcar o simplă afirmare teoretică, ci avem şi încercărĭ practice carĭ pe cât ştim, aŭ dat rezultate bune. Astfel s'a vorbit vara trecută prin ziare de o moară sistematică făcută în judeţul Ilfov şi purtată de un motor cu petrol şi acest motor inventat de un german nu numaĭ că împlineşte tot ce se poate cere de la un motor cu cărbunĭ, dar face chiar o economie foarte însemnată în materialul combustibil. Aceste motoare sunt de vînzare şi decĭ dacă se dovedeşte că în adevĕr motorul de care vorbim e bun, iată că industria noastră poate să se desvolte avênd încă şi superioritatea în privinţa costuluĭ combustibuluuluĭ faţă cu acele ţĕrĭ în care petrolul lipseşte saŭ în care fabricele sunt întemeiate pe motorĭ încălziţĭ cu cărbunĭ.

Multora li se va părea că aplicarea petroluluĭ la motoriĭ ce până acuma se înfierbântaŭ cu cărbunĭ saŭ lemne, va fi un lucru puţin însemnat. Pentru aceĭ însă ce ştiŭ ce rol joacă mijloacele de producere în desvoltarea industrieĭ, cât şi introducerea de maşinĭ care să micşoreze atât de tare cheltuelile nu li se va maĭ părea lucru fantastic, când vom zice că de acuma înainte industria 'şĭ a asigurat desvoltarea la noĭ.

Rĕmâne decĭ de aşteptat, şi exemplele date de câţĭ-va maĭ îndrăzneţĭ, vor fi imitate tonsformarea motorilor noştri pe această bază. Ni se va zice însă că maĭ deunăzĭ eraŭ la drumul nostru de fier nişte maşinĭ carĭ se înfierbântaŭ cu păcură şi că acuma nu maĭ sunt saŭ sunt privite ca neîndestulătoare. Amintindu-ne de cele povestite de D. Drăghiceanu în privinţa rutineĭ şi a releĭ vroinţĭ date la iveală când cu experienţele asupra ligniteĭ, nu ne prinde de loc mirarea. Dar chiar dacă sistemul încercat n'ar fi dat tocmaĭ bune rezultate oare nu urmează de acolea că trebue de cercat necontenit, de făgăduit premiĭ celor ce ar aduce perfecţionărĭ locomotivelor cu petrol saŭ păcură? Pentru o ţară care are petrol de la Mehedinţĭ şi până în partea de sus a munţilor Moldoveĭ socotim că rĕspunsul la asemenea întrebare nu poate fi îndoios. E lucru ridicul să aducem Cardif saŭ să mistuim pădurile, când petrolul în multe locurĭ curge de la sine ca apa pe gârlă! Nicĭ măcar teamă nu poate fi că proprietariĭ de puţurĭ de păcură s'ar înţelege şi ar lua zece pieĭ de pe direcţia drumurilor de fier, căcĭ statul pe de o parte şi pe de alta particulariĭ ar putea începe alte exploatărĭ în alte părţĭ foarte bogate şi ar putea aduce la calea adevĕrată pe ceĭ ce ar căuta să se îmbogăţească prea repede scumpindu-şĭ petrolul.

In Franţa s'a făcut asemenea încercărĭ încă de pe la 1870, de Saint-Claire Deville, dar Franţa are petrol puţin. (Va urma).

POLITICA EXTERNA

Germania

In Germania totul se învîrteşte actualmente în juriul proiectuluĭ militar ca în jurul uneĭ axe. Pe această temă se ţin marĭ întrunirĭ populare, de către toate partidele; până şi guvernul îşĭ trimite reprezentanţĭ de aĭ sĕĭ la asemenea întrunirĭ spre a demonstra opiniuneĭ publice necesitatea reformeĭ militare, orĭ câte *sacrificiĭ* ar cere aceasta.

E o chestie de patriotizm, zic aceĭ ce deţin azĭ puterea şi vorbesc în numele Impĕratuluĭ, şi garanţia Germanieĭ şi chiar pacea Europeĭ, depinde de la realizarea proiectul militar; de aceea guvernul este decis a nu ceda cu nicĭ un preţ, a nu da înderăpt nicĭ chiar înaintea uneĭ disolvărĭ a Reichtaguluĭ, ci *cel mult* a face nişte micĭ concesiunĭ neesenţiale. D. de Caprivi, în discursurile sale parlamentare, ţinute în ultimul timp, precum şi în declaraţiile făcute în Comisiunea militară mereŭ a apelat la patriotizmul tuturor partidelor pentru ca, refuzând proiectul militar, să nu îngreuneze situaţia guvernuluĭ şi maĭ întêiŭ de toate să nu pericliteze siguranţa ţăreĭ.

Din nefericire pentru dênsul, nu toate partidele aŭ una şi aceiaşĭ noţiune despre ce vrea să zisă patriotizm şi nu toata lumea de e de o părere — de părerea guvernuluĭ — în ceea-ce priveşte siguranţa Statuluĭ. Caracteristic însă e ca tocmaĭ acele partide, care fac în tot-d'auna paradă de patriotizml lor, nu vrea să-şĭ dea votul în favoarea proiectuluĭ militar de cât în schimbul a fel de fel de concesiunĭ particularistice şi de partid. Aşa de pildă, centrul catolic care dispune de 107 voturĭ, cere în schimbul votuluĭ sĕŭ, reîmpatriarea tuturor ordinelor religioase, până azĭ izgonite din Germania şi apoĭ încă fel de fel de avantagiĭ pentru biserică — maĭ cu seamă în ceea-ce priveşte influenţa clericală în şcoală. Conservatoriĭ, pe de altă parte, carĭ aŭ înscenat sĕptĕmâna trecută marele meeting agrar la Berlin, cer în schimbul votuluĭ lor, fel de fel de ocrotirĭ pentru proprietatea mare, care de care maĭ în contrazicere cu intereselegenerale ale întregeĭ populaţiunĭ. Aşa, între altele, eĭ cer introducerea bimetalizmuluĭ şi neîncheiarea de tractate comerciale cu ţĕrile agricole, aşa ca eĭ să fie stăpânĭ absoluţĭ pe piaţa germană.

Soarta proectuluĭ militar şi în legătură cu dênsul şi până la un punct şi soarta Reichstaguluĭ, nu sunt încă decise.

Totul depinde de poftele *patriotice* ale acestor partide şi de concesiile pe care le-ar putea saŭ vroi face guvernul D-luĭ de Caprivi. Desbaterile ce aŭ loc în şi în afară de comisiunea militară, aŭ maĭ mult caracterul uneĭ afacerĭ de bursă, a unuĭ negoţ şi samsarlic. Se *negociază* într'una cu corifeiĭ agrarĭ şi clericalĭ. Până acum numaĭ nu s'a convenit asupra preţuluĭ votuluĭ. O dovadă deosebită despre patriotismul centruluĭ catolic este şi aceasta, că votul acestuĭ partid se decide la... Roma, unde actualminte se află un trimis special al luĭ Wilhelm II ca să *desbată* cu Leon al XIII proiectul militar german şi să convie asupra pretenţiunilor catolicismuluĭ.

Numaĭ două partide sunt însemnate ca anti-patriotice şi chiar ca trădătoare; două partide care pretind că situaţia economică a ţĕreĭ nu permite realizarea proiectuluĭ militar şi că nicĭ pacea Europeĭ şi nicĭ siguranţa Statuluĭ german nu va fi periclitată dacă reforma militară va cădea: sunt democraţiĭ şi social-democraţiĭ. Maĭ cu seamă aceştĭ din urmă pentru nimic în lume nu vor jertfi un ban pentru întărirea militarismuluĭ şi aceasta după cum se ştie, din principiŭ şi nu numaĭ fiind că mizezia în Germania e foarte mare. Dar şi democraţiĭ se arată de astă dată intrasigenţĭ, aşa că guvernuluĭ îĭ lipseşte şi curajul de a se *înjosi* şi de a negocia şi cu dênşiĭ.

Care însă e adevĕrata noţiunea de patriotism: aceea a centruluĭ catolic şi a conservatorilor saŭ aceea a democraţilor şi a socialiştilor — aceasta lesne o va putea pricepe cititorul, maĭ cu seamă cititorul-muncitor şi împovărat cu fel de fel de dărĭ. **C. N.**

INFORMAŢIUNI

Este aproape definitiv hotărît ca împĕratul Wilhelm să vie la Sinaia la 11 Septembre.

Impĕratul Wilhelm va fi întâiŭ oaspele împĕratuluĭ Frantz Iosef la Godollo, Ungaria, apoĭ va veni în Sinaia, unde va sta vr'o două zile. In Capitală, împĕratul Wilhelm va sta numaĭ câte-va ore; va vizita forticaţiile şi va asista la câte-va experienţe de tir pe platoul de la Cotrocenĭ.

Nu s'a decis încă nimic dacă împĕratul Wilhelm va lua parte la marile manevre de la Focşanĭ.

Din Capitală, împĕratul Wilhelm se va duce prin Vêrciorova la Innsbruck, unde va asista la desvĕluirea statueĭ luĭ Andreas Hoffer.

D. colonel Capşa, prefectul judeţuluĭ R.-Sărat, refuzând de a primi postul de director general al penitenciarelor, la ministerul de interne se dă ca aproape sigură numirea D-luĭ I. N. Iancovescu în acest post.

Decretul de numire va fi supus azĭ saŭ mâine semnătureĭ Regeluĭ.

Până nu vom vedea, nu credem.

In urma unuĭ conflict ce a avut cu autorităţile administrative din Câmpina, comandantul companieĭ de dorobanţĭ din această localitate va fi permutat.

Direcţia vapoarelor ne face cunoscut că s'a început primirea mărfurilor pentru transportarea de la........ şi pentru toate staţiunile până la Galaţĭ, pentru anul acesta.

Asemenea se primeşte mărfurĭ şi pentru Odesa şi liniile levante care din cauza greutăţilor carantineĭ în anul trecut aŭ fost suspendate.

D. Anton Haim inspectorul companieĭ vapoarelor intorcêndu-se din străinătate, a luat conducerea afacerilor Agenţieĭ.

E o cestiune de câte-va zile numaĭ numirea D-luĭ deputat I. Çiuflea, fost secretar general al ministeruluĭ de interne, în postul de director al Eforieĭ în locul D-luĭ Lenş-Slătineanu.

O generoasă donaţiune s'a făcut alaltă-ierĭ uneĭ instituţiunĭ umanitare din Capitală, care a adus şi aduce cel maĭ mare bine lumeĭ suferinde.

D. Dobre Carcaleţeanu mare proprietar în Capitală, tatăl D-luĭ colonel Carcaleţeanu, a donat Eforieĭ Spitalelor Civile 260 miĭ de leĭ în rentă amortisabilă de patru la sută.

Această donaţiune e o ilustraţie neîntrecută a rareĭ generosităţĭ de care este animat donatorul.

D. M. Policrat a reuşit la examenul al IV-lea de licenţă în drept cu un succes excelent, singur din întreaga serie, care a fost respinsă.

Intrunirea alegătorilor românĭ din Sibiŭ şi imprejurime, despre care am dat în numĕrul nostru de Sâmbătă o mică dare seamă, a maĭ decis ca Româniĭ să nu agite în contra proiectuluĭ de lege al guvernuluĭ unguresc în privinţa recepţiuneĭ religeĭ izraelite ca confesiune de Stat.

Aceasta pentru că Româniĭ luptându-se pentru egalitate, nu vor să dea dovezĭ de intoleranţă faţă de ovreĭ.

Azĭ la Cameră este la ordinea zileĭ interpelarea D-luĭ N. Fleva.

Se zice că majoritatea după îndemnurile D-luĭ Al. Lahovary, dacă nu va reuşi să facă a se amâna interpelarea D-luĭ Fleva, îl vor împedeca să vorbească.

Societatea dramatică din Craiova, care astă vară a amusat atât de mult publicul Capitaleĭ prin operetele pe care le-a jucat, va sosi la 4 Martie în Capitală şi va da o serie de representaţiunĭ la Teatrul Băilor Eforieĭ cu începere de la 7 Martie.

Repertorul bogat al societăţeĭ dramatice se compune din următoarele operete, care vor fi jucate în ordinea următoare:

Micado, Vînzĕtorul de paserĭ, Frumoasa Elena, Voevodul Ţiganilor, Boccacio, Mascotta, Madame Angot, Girofflé-Giroffla, Mam'zelle Nitouche, Princesa de Trebizunda, Briganziĭ, Clopotele din Corneville, Choufleuri, Sĕrmanul Ionathan, Ceĭ şeapte şvabĭ, Donna Juannita şi Le petit Duc.

Corul este compus din 16 femeĭ şi 16 bărbaţĭ.

In curênd vom da şi numele artiştilor.

ŞTIRI TELEGRAFICE

PARIS 21 Februarie.—D. Millevoye a adresat D-luĭ Bourgeois o scrisoare, anunţându-ĭ pentru mâine o interpelare asupra urmăririlor judiciare şi parlamentare ce comportă intervenţiunea în afacerea Panama a unor personagiĭ politice, maĭ cu seamă a D-lor Clémenceau, Ranc, Floquet şi de Freycinet.

Se asigură că guvernul nu va accepta această interpelare înaintea sfîrşituluĭ procesuluĭ de corupţiune, care va începe la 8 Martie.

PARIS 21 Februarie.— Academicianul Taine a murit.

MONTAURY

O căsătorie în lună

I

Nu ştiŭ ce făcea ce dregea tata Aurel, că nicĭ odată nu era îmbrăcat ca lumea; observêndu-l câte-va lunĭ, băgaiŭ de seamă că avea obiceiŭ să-şĭ schimonosească îmbrăcămintea. Nu-şĭ lua redingota cea neagră, de cât când geletca la fel, era deja prăpădită de vre-o câte-va sĕptămânĭ, şi întâmplarea saŭ obiceiul luĭ îl făcea să ee pantalonĭ la fel cu giletca după ce o schimbase pe aceasta din urmă. Cât despre păr, era tot deauna sburlit. Te-aĭ fi mirat dacă tata Aurel nu şi-ar fi stricat pălăria într'o zi de ploae saŭ de ninsoare atât de reŭ, în cât nicĭ un fer n'ar fi putut îndrepta matasa de la ea, sborsită ca părul uneĭ pisicĭ înspăimîntate, afară de asta tata Aurel îşĭ ţinea barba şi părul ca şi hainele. Nu se peptena în zilele care se rădea, adecă de două orĭ pe sĕptămână. De aceea putea să se gă-

---

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

(61)

FORTUNÉ DU BOISGOBEY

Blana spânzuratuluĭ

(Urmare la Loja sângerată)

CAPITOLUL IV

Dacă are această idee, cum veţĭ aduce-o să vĕ ia în căsătorie? Iĭ cunosc caracterul şi D-v. chiar l'aţĭ putut judeca. Vĕ va demonstra că veţĭ fi perfect fericiţĭ şi fără să vĕ vindeţĭ independenţa, că căsnicia ucide amorul şi câte alte multe. Ce'ĭ veţĭ obiecta? Să'ĭ spuneţĭ că voiţĭ absolut să'ĭ fiţĭ bărbat, ar însemna mărturisirea că ţineţĭ maĭ mult la avere de cât la persoana sa. Pe câtă vreme dacă aţĭ poseda ca mine, secretul sĕŭ...

—Şi dacă aşĭ ameninţa-o că voiŭ abusa de el, nu mi-ar refusa nimic. Asta'ĭ just; dar mĕ gândesc, de ce n'aĭ abuza D-ta de acest talisman ca s'o constrângĭ să te ia de bărbat pe D-ta, don José Simancas, general în serviciul republiceĭ Peruviane.

— Vĕ bateţĭ joc de mine. Ştiŭ foarte bine că D-na de Barancos ar brava maĭ curênd orĭ ce primejdiĭ de cât să mĕ primească de soţ. D-v., alt-ceva. N'aveţĭ de cât să voiţĭ pentru a o hotărî, dacă ştiţĭ să vĕ serviţĭ de arma pe care sunt gata să v'o procur.... cu condiţiĭ cât se poate de acceptabile.

— Să vedem condiţiile.

— Vĕ voiŭ încredinţa secretul marchiseĭ în schimbul cuvêntuluĭ D-v. că veţĭ face ca la o lună după celebrarea căsătorieĭ să mi se dea suma de două milioane, iar eŭ mĕ angajez în scris să mĕ reintorc în America cu Saint-Galmier îndată ce voiŭ primi-o şi să nu maĭ călcăm pe pământul Europeĭ. Dacă ne-am încerca să venim iară, aţĭ avea tot-d'auna o garanţie contra noastră, fiind-că aţĭ putea să ne denunţaţĭ lor.... în drept, după cum o spuserăţĭ maĭ adineaorĭ. Iată totul, D-le. Ca să mĕ retrag aştept să bine-voiţĭ a-mĭ rĕspunde.

Căpitanul se năbuşea de indignare şi abia se stăpânise, în timp ce Simancas îşĭ desvolta acea insultătoare propunere. Ca tot-d'auna însă, spiritul îĭ rĕmăsese lucid şi începea să se întrebe dacă n'ar face bine, în interesul chiar al nenorociteĭ de marchise, se smulgă de la acest ticălos o confidenţă fără reservă. Dacă Peruvianul şi complicele luĭ vĕzuse pe marchisa lovind pe Iulia d'Orcival, nu atârna de cât de eĭ ca s'o piardă, şi de a scăpa pe D-ra Lestérel. Noinlel nu cerea maĭ mult de cât să scape pe Berta; dar îĭ displăcea grozav să piardă pe D-ra de Barancos.

Nu era oare maĭ nemerit s'o avertiseze, s'o silească să fugă? Nu era de asememenea maĭ bine să ştie la ce să se ţină înainte de a împinge maĭ departe o legătură primejdioasă?

— Da, îşĭ zicea el, trebue să am curagiul de a face pe acest mizerabil să creadă că voiŭ primi odioasa învoială pe care îndrăsneşte să mi-o propună. Şi dacă îmĭ spune că a fost martor la omor, mâine voiŭ spune marchiseĭ că'ĭ acord timpul de a părăsi Franţa, de a dispare pentru tot-d'auna, dacă consimte să scrie o scrisoare care să conţină mărturisirea crimeĭ sale şi pe care voiŭ da-o judecătoruluĭ de instrucţie la o lună după plecarea eĭ. D-ra Lestérel e liberă deja; poate decĭ foarte bine să maĭ aştepte o lună ca mărturisirea culpabileĭ să proclame inocenţa sa.

Raţionând ast-fel, Nointel ceda sentimentuluĭ care îl târa spre D-na de Barancos şi drept că era destul de scusabilă voinţa de a scuti de curtea cu jurĭ pe o femee pe care ar fi adorat'o dacă n'ar fi fost criminală.

— Inainte de aţĭ rĕspunde, zise el brusc, vreaŭ să ştiŭ ce preţueşte secretul D-tale a căruĭ importanţă o trîmbiţezĭ aşa de tare. Dacă, de exemplu, ar fi vorba de vre-o legătură ce ar fi avut marchisa, nu aşĭ afla nimic destăinuindu-mi-o. Ştiŭ c'a fost metresa aceluĭ Golymine, fostul D-v. complice.

Simancas se schimbă la faţă; nu se aştepta la această lovitură.

— E vorba de o destăinuire cu mult maĭ gravă.

Nointel fusese minunat servit de instinct aruncând numele de Golymine în obrazul Peruvianuluĭ care'şĭ pusese în gând să nu'ĭ scape de cât o parte din secret. Acest calcul destul de machiavelic era dejucat de la întâia lovitură, iar Simancas era ţinut să meargă maĭ departe pe calea confidenţelor.

Incuragiat de primul succes, căpitanul îl împinse cu putere.

— Convil decĭ, zise el, că Golymine a fost amantul marchiseĭ?

— Da, rĕspunse Peruvianul; dar numaĭ Saint-Galmier şi cu mine o ştiam.

— Te înşelĭ. Şi alţĭ o ştiŭ; eŭ, de pildă, Dacă toate secretele D-tale seamănă cu aceasta, apoĭ n'aŭ nicĭ o valoare, şi D-na de Barancos ar fi chiar nebună să cumpere tăcerea D-tale cu preţul cu care pretinzĭ să i-o vinzĭ.

— Mi se pare, cu toate astea, că dacă ar ameninţa-o cine-va cu publicarea scrisorilor pe care le-a scris conteluĭ...

— Ar merge frumuşel să caute pe procurorul Republiceĭ, i-ar spune că e victima unuĭ şantaj, s'ar pune sub protecţia sa, şi cel maĭ puţin rĕŭ lucru ce ţi s'ar putea întâmplă ar fi să fiĭ expulsat din Franţa. Adaog că dacă m'aşĭ hotărî să cad la o învoială cu D-ta, cea întâĭ condiţiune pe care ţi-aşĭ pune-o, ar fi să'mĭ daĭ toate acele scrisorĭ.

— Asta n'ar suferi nicĭ o dificultate.

— Aşa dar le aĭ pe toate?

— Am una din ele şi'ĭ de ajuns.

— Unde sunt celelalte?

— Nu ştiŭ, rĕspunse Simancas, nu fără oare care hesitare.

— Nu ştiŭ? Vreĭ să'ţi-o spun eŭ? Sunt foarte bine informat, te previn; aşa de bine informat că am şi ghicit secretul pe care crezĭ că'l posezĭ numaĭ D-ta, secretul cel mare care pune pe marchisă la discreţia D-tale.

(Va urma).

sească în mijlocul unuĭ escadron de femeĭ frumoase, fără ca niciĭ una să se mişte pentru el. Cu toate acestea era savant ca şi turnul Institutuluĭ, dar strein de tot de şireteniile psichologice a timpuluĭ sĕŭ.

II

O tînĕră americană, D-na Weben, auzind vorbind într'o serată de acest savant nesimţitor graţiilor femeeştĭ, puse rămaşag, că va tulbura ea inima luĭ, unde are să facă o revoluţie maĭ uimitoare de cât cutremurile planeteĭ Marte. Nu ia în seamă de cât pe o singură Veneră, îĭ spuse una din prietenele sale, pe aceea care-şĭ face evoluţiile în Cer. Venerile pămînteştĭ nu sunt în stare să primească de la el nicĭ un surîs, nicĭ o privire. Nu poate să se amorezeze de cât de ursa mare. Poate să vadă un corp de balet întreg, că nicĭ n'are să-şĭ şteargă ochelariĭ să-l vadă maĭ bine.

— Asta e de necrezut, zise Doamna Weben, prea exageraţĭ, garantez că voiŭ înduioşa piatra D-voastră.

— Vorbe în vênt, dragă.

— Vreţĭ 10 dolarĭ pentru săracĭ.

— Vreaŭ, dar dacă săraciĭ ar aştepta de la D-ta carnea pentru supă, apoĭ aŭ să rabde mult timp.

— Iacă o ceaşcă de ceaiŭ; numaĭ, cer un an ca să-mĭ câştig rămaşagul.

III

D-na Weben era foarte frumoasă, cum sunt unele femeĭ yankee, dar ea nu-şĭ întemeia isbînda pe asta. Era îmbrăcată cu rochiĭ care păreaŭ a fi cusute pe dênsa, atât îĭ veneaŭ de bine, dar nicĭ asta nu-ĭ va ajuta faţă cu savantul,

Se hotărî a-ĭ cere să-ĭ facă un hatîr, şi să-ĭ dea câte-va lecţiĭ de astronomie. Trebuĭ să se ajute de marĭ influenţe ca să hotărească pe ilustrul profesor să-ĭ dea lecţiĭ uneĭ profane şi încă ce profană: o femee elegantă.

După lungĭ stăruinţe şi graţie intervenireĭ unuĭ prinţ, D-na Weben căpătă voie de a veni să-şĭ iee lecţiile la dînsu, căcĭ el nu avea politeţea să se ducă la dînsa. Dar profesorul sĕŭ în cât-va timp o făcu să înţeleagă că nu e în stare să se plimbe prin lună şi planete, şi că e ignorantă ca un peşte. Tînĕra femee plînse, când profesorul îĭ spuse să nu maĭ vie; lacrimile eĭ înduioşară pe asprul bătrîn, care avu nevinovăţia să creadă (în lună nu înveţĭ a cunoaşte femeile) că D-na Weben vrea să ajungă o astronomă de plăcere. Atuncĭ foarte hotărît se puse a o învăţa matematicile: căcĭ trebuia s'o ia de la început. Ah! tocmaĭ, matematicile, cap de chinez! Dar D-na Weben, ca o adevĕrată yankee, nu se lăsă. Zi şi noapte învăţa. Căpătă durerĭ de cap, se îngălbeni, îşĭ părăsi croitorul şi modista ajungând o provincială.

Dar şi profesorul începu să se măgulească cu eleva. Negreşit, nu va putea să fie pusă în fruntea unuĭ observator, dar va putea să urmeze cursurile cu succes, şi la nevoie să citească operile profesoruluĭ sĕŭ.

— Zĕŭ, Doamnă, nu vĕ credeam în stare să vĕ instruiţĭ, şi eram cât pe ce să vĕ trimet la peticăriile D-voastră.

Prin asta maĭ ridicĭ şi pe semenele D-tale, căcĭ pe cinstea mea sot-d'a-una am privit femeile ca pe nişte dobitoace maĭ marĭ saŭ maĭ micĭ, după împrejurărĭ. Spunênd aceasta, pentru întâia dată în viaţa luĭ, ziua mare îşĭ scoase ochelariĭ (atuncĭ vedea maĭ bine) şi privi cu admiraţie pe eleva sa.

Bagă el de seamă atuncĭ, că e frumoasă? se gândea el că ar putea încerca o declaraţie? In tot cazul iată biletul pe care el îĭ adresă:

Doamnă,

„Nu puteam pe cinste, să mĕ amorezez de unul din colegiĭ meĭ, şi vĕ mărturisesc că a trăi cu un dobitoc căruia nu-ĭ puteam vorbi de lucrările mele, mi ar fi fost prea greŭ. Imĭ făcusem planul de a nu mĕ însura nicĭ o dată; dar acum am găsit cuĭ să vorbesc: o elevă, o femee, o femee frumoasă şi inteligentă. Vreţĭ să primiţĭ numele meŭ?

„Invăţaţiĭ şi artiştiĭ, nu se prea îngrijesc de inteligenţa femeĭ lor; nu sunt de părerea lor, dar cu toate că planeta Marte e locuită de o rasă superioară nouă, miar fi greŭ să trimet să-mĭ aducă de acolo o femee; sunteţĭ văduvă, s'ar putea face maĭ simplă ceremonia, care este o perdere de timp.

„In caz când această cerere nu v'ar plăcea, aruncaţi-o în foc; dar nu uitaţĭ teoremele pe care vi le pun aicĭ. In viaţă nu-ĭ nimic maĭ serios ca lucrul; dragostea este ceva secundar.

„Semnătură“.

Pentru D-na Weben însă dragostea nu era ceva secundar, de aceea se gândi a refuza cererea învăţatuluĭ, dar avu grijă să rezolveze probemele.

Câştigase rămaşagul. Lecţia se făcu ca de obiceiŭ, numaĭ după ce sfîrşind ea îşĭ strînse caetele, tata Aurel îşĭ scoase ochelariĭ şi-ĭ zise:

— Doamnă, ce rĕspundeţĭ la scrisoarea mea de erĭ?

— Că dragostea e ceva secundar, rĕspunse ea rîzînd; cu toate acestea...

— Bine! bine! zise şi el rîzînd. Primiţĭ dar? Cu toate acestea nu sunt atât de naiv să cred că nu veţĭ fi de cât prietină pentru un bătrîn ca mine. Dar sunteţĭ dintr'o rasă practică. O văduva se mărită iarăşĭ ca să-şĭ facă o situaţiune morală faţă de lume. Eŭ, vĕ mărturisesc că mĕ însor, să se găsesc pe cine-va acasă când mĕ întorc.

— Pe o pisică, nu e aşa? Asta vreţĭ.

— Cine-va care să mĕ asculte când am poftă de vorbă,—ceea-ce nu mi se întîmplă adesea—şi care să-mĭ ţie averea. Vĕ voiŭ fi foarte credincios.

— Oh! cât despre asta nu mĕ îndoesc, rĕspunse ea cu şiretenie.

— Chiar am să vĕ fiŭ foarte devotat, adaugă el, făcêndu-se a nu înţelege ironia eĭ, şi apoĭ încă un amănunt, care poate să vĕ intereseze, am un venit de 100 de miĭ livre pe an. Numaĭ, vedeţĭ, nu prea seamăn a le avea! Nu ştiŭ să trag foloase din averea mea.

D-na Weben, care sta gata să refuze, rĕspunse cu un drăgălaş de la auzul acestuĭ din urmă amănunt.

Două milioane fac aureolă unuĭ om, maĭ cu seamă când este privit de doĭ ochiĭ americanĭ.

D-na Weben, cel puţin e sigura că dacă bărbatu-sĕŭ e amorezat de vre-o stea, nu va fi nicĭ odată de o stea de operă; căcĭ bărbaţiĭ carĭ aŭ 100 de miĭ de livre venit, sunt nişte paserĭ, care se ţin greŭ în coliviĭ, şi expuse a fi adesea jumulite.

E. V.

Proiectul militar german

BERLIN, 21 Februarie. — Comisiunea militară a Reichstaguluĭ a discutat paragraful al II-lea al legeĭ militare, care tratează de efectivul batalioanelor al patrulea. D. de Caprivi a zis că ţifra de 195 oamenĭ e considerată pentru moment ca suficientă, dar că guvernele confederate nu pot să se angajeze a o menţine după o perioadă de 5 anĭ. Continuarea discuţieĭ a fost amânată pe Marţĭ.

Se crede că după discutarea paragrafuluĭ al II-lea şedinţele comisiuneĭ vor fi amânate pentru câte-va zile, pentru a permite membrilor comisiuneĭ să se poată consulta cu fracţiunile ce reprezintă.

DIFERITE STIRI

DIN ŢARA

Temperatura: Observaţiunea caseĭ **A. Menu et C-nie**, opticianĭ, Calea Victorieĭ 83, pe ziua de 22 Februarie *1893*.

Miezul nopţiĭ	+ 2.3
7 ore dimineaţa	+ 4
Amiazĭ.	+ 8
Inălţimea barometrică . .	754
Starea ceruluĭ: noros.	

*

Citim în *Munca*.

Nu trece zi să nu avem de înregissrat nouĭ accidente la căile ferate, şi aceasta din cauza lipseĭ personaluluĭ trebuincios.

In ziua de 17 Eebruarie, pe la orele 7 p. m., pe când manevra în gară trenul ce trebuia să plece la Iţcanĭ, lucrătorul de mişcare Ghiţă Adamache a fost călcat de un vagon în care voia sĕ se urce; sĕrmanul! cu mâna dreaptă ţinea lampa ce-ĭ trebuia pentru serviciŭ iar cu stânga voiă că apuce o bară de la vagon pentru ca să,şĭ poată sprijini urcarea, cu ochiĭ însă era la cele-l-alte vagoane carĭ veneaŭ spre el şi ast-fel nu înemeri cu mâna stânga bara ce voia să o apuce, aluneca între vagoane, carĭ 'ĭ trecură peste partea stângă a corpuluĭ şi a braţuluĭ, iar o ureche rĕmase lipită de şină.

Nenorocitul lucrător a rĕmas mort pe loc. Ir urma sa lasă o soţie şi căţĭ-va copiĭ, muritorĭ de foame.

Ceea-ce maĭ scandalos e purtarea direcţiuneĭ care în toate ocasiunile în loc să arate printr'un raport ministruluĭ lucrărilor publice că accidentele sunt provenite din causa personaluluĭ puţin numeros, şi din causa aceasta oameniĭ de serviciŭ trebue să muncească câte 36—40 de ore în continuă, după cum s'a doveeit în multe ocaziunĭ, spune că accidentele provin din cauza *beţieĭ.*

*

Asupra primaruluĭ din Jilava de ale căruĭ isprăvĭ s'a maĭ vorbit deja prin coloanele *Adevĕruluĭ*, maĭ aflăm următoarele jefuelĭ pe care le-a făptuit:

1) A luat de la Mariuţa Costache Ivan 100 de leĭ şi un pogou de fîneaţă spre a nu-ĭ pune la epitropie,—după cum zicea el,—averea rĕmasă de la defunctul seŭ soţ.

2) De la Neagu Ioan Chiva a luat doĭ napoleonĭ şi un pogon fîneaţă spre a-l achita de o datorie către arendaş, baniĭ însă i-a luat primarul iar arendaşul i-a pus secfestru locuitoruluĭ Chiva.

3) De la Constantin Manase a luat suma de 10 leĭ spre a-l înscrie la pămînturĭ, însă nicĭ vorbă nu-ĭ de dat pămînturĭ.

De la peste 500 de lucrătorĭ de asemenea le-a luat câte 5-6 leĭ tot pentru pămênturĭ.

Numitul primar de şi este împropietărit după legea din 1866 cu 7 pogoane şi 19 prăjinĭ pământ, totuşĭ a maĭ luat pe nedrept şi alte două loturĭ, unul pe moşia Agidina şi unul de 10 pogoane pe moşia Ciocăneştĭ-Mărgineni.

5) Inchiriază de la locuitorĭ fîneţurĭ şi pămênturĭ arabile şi le dă o mică arvună până face contractul iar pe urmă dacă locuitoriĭ îĭ cer baniĭ îĭ ia la bătae şi îĭ arestează.

6) Cu zilele de prestaţie primarul şi-a făcut o gheţărie a sa.

7) Pe cârciumarĭ, primarul îĭ jefueşte maĭ rĕŭ de cât în pădurea Vlăsieĭ, iar dacă vre-unul zice ce-va, apoĭ repede îĭ închide gura ameninţându-ĭ cu procese de contravenţiĭ.

Noĭ ne facem datoria atrăgênd atenţiunea ministruluĭ de interne asupra hoţiilor acestuĭ primar însă suntem siguri că ministruluĭ îĭ va intra pe o ureche şi-ĭ va eşi pe alta.

*

DIN STRAINATATE

Zilele trecute s'a ţinut la Bruxel un mare meeting la care aŭ luat parte delegaţĭ aĭ maĭ multor partide care sunt pentru sufragiul universal.

In acest meeting s'a ales o delegaţiune care să comunice în mod oficial regeluĭ Leopold II, rezultatul referendum-uluĭ de Duminică.

*

Archiereul Clement, care la 26 Februarie st. n., ziua aniversăreĭ naştereĭ prinţuluĭ Ferdinand al Bulgarieĭ, a ţinut o predică prin care a atacat pe prinţ şi pe guvern, a fost arestat la Tirnova şi internat în monastirea Sf. Petre şi Pavel.

*

Lucrătoriĭ fără lucru din Malaga aŭ atacat pe lucrătoriĭ carĭ sunt întrebuinţaţĭ de oraş. Aceştia s'aŭ apărat cu pietre. Autorităţile cu marĭ greutăţĭ a putut linişti pe combatanţĭ.

Lipsa de lucru care ia proporţiunĭ foarte marĭ în Spania, a început a îngrijora populaţiunea din causa deselor turburărĭ provocate de lucrătoriĭ fără lucru.

* * *

File rupte din Albmu

In aceastǎ lume trebue să trăeştĭ ca şi cum aĭ avea spiritul în cer şi trupul în mormînt.

François de Sales

*

Adese orĭ îngâmfarea ar fi foarte trebuitoare deşertăciuneĭ.

Lamennais

*

Voeştĭ ca lumea să crează mult bine de tine?—Să spuĭ cât veĭ putea maĭ puţin bine de tine.

Pascal

*

Fie-care om trebue să se ţie la locul sĕŭ, şi să nu afecteze perfecţiunĭ pe care nu le are.

I. de Maistre

* * *

Un ultim cuvênt

Un cârciumar către un muştereŭ care era să plece, fară să plătească.

— *D-le! dacă nu se va întâmpla să perzĭ portmoneul, să nu uiţi că la mine nu l'aĭ scos din buzunar.*

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Şedinţa de la 22 Februarie 1893

Şedinţa se deschide la ora 1 jum. sub preşindenţia D-luĭ Gr. Triandafil vice-preşedinte.

Prezenţĭ 109 deputaţĭ.

Se fac formalităţile obicinuite.

D. G. Stefănescu cere să se ia măsurĭ în privinţa a două comune inundate din jud. Romanaţĭ.

D. L. Catargiu respunde că se iaŭ măsurĭ.

Se intră în ordinea zileĭ, în legea cleruluĭ.

D. N. Filipescu spune că comitetul delegaţilor a respins amendamentul D-luĭ Păucescu, cere suprimarea art. 39 cu taxe de 4 leĭ pe an în comunele rurale, precum şi cele-lalte amendamente care tind la acelaşĭ scop.

D. L. Catargiŭ susţine taxa de 4 leĭ pe an pentru ţĕranĭ şi roagă pe deputaţĭ a o vota.

Se pune la vot cu bile amendamentul D-luĭ Gr. Păucescu.

Votanţĭ	129
Majoritate absolută	65
Albe pentru	38
Negre contra	91

Amendamentul s'a respins.

Se pune la vot legea în total.

Votanţĭ	115
Majoritate absolută	58
Bile albe pentru .	89
Bile negre contra .	26

Legea se primeşte.

— La ordinea zileĭ interpelarea D-luĭ N. Fleva.

SENATUL

Şedinţa de la 22 Februarie 1893

Preşedenţia D-luĭ Gh. Cantacuzino.

Prezenţĭ 79 senatorĭ.

Se fac formalităţile obicînuite.

La ordinea zileĭ urmarea discuţieĭ asupra legeĭ comunale.

Se citeşte amendamentul propus de comitelul delegaţilor, la art. 96.

D. Preşedinte face cunoscut că guvernul primeşte acest amendament.

Se pune la vot, şi se primeşte.

D. Teodor Lerescu, la art. 97 propune un amendament, care se respinge.

Ultime Informaţii

— —

Sgomotul rĕspândit de *L'Indépendance Roumaine*, despre eventuala demisiune a prelaţilor, este inexactă.

Din contra, toţĭ prelaţiĭ, afară de Ghenadie de Argeş şi Inocentie de Roman, sunt hotărîţĭ a recurge chiar şi la obstrucţionism pentru a determina pe D. Take Ionescu să-şĭ retragă proiectul pentru îmbunătăţirea cleruluĭ român.

Interview—Expres

Am întâlnit azĭ la Enache pe directorul divisieĭ cultelor de la ministerul instrucţieĭ şi cultelor, Dr. Cornoiŭ şi l'am întrebat:

— *Cine are cele maĭ multe şanse de a fi ales mitropolit primar?*

— *Episcopul Ghenadie de Argeş.*

— *Este el candidatul guvernuluĭ?*

— *Nu ştiŭ. Ministerul cultelor, însă, n'a fixat încă nicĭ o candidatură.*

— *Este adevĕrată ştirea dată de Lupta, că ministrul Take Ionescu va presenta un proect de lege, prin care se stabileşte, că numaĭ licenţiaţiĭ saŭ doctoriĭ în teologie pot fi aleşĭ pentru mitropoliţĭ?*

— *Nu! căcĭ o asemenea lege există din 1872 şi a intrat în vigoare douĕ-zecĭ de anĭ după promulgarea eĭ, adecă la 1 Ianuarie anul curent.*

— *Şi titlurile episcopuluĭ Ghenadie de Argeş corespund oare disposiţiunilor legeĭ?*

— *Nu!*

— *Atuncĭ cum poate el să fie ales, fără a avea doctoratul saŭ cel puţin licenţa în teologie.*

— *Legea este cam elastică şi foarte echivoc redactată.*

— *Cine dintre actualiĭ prelaţĭ are titlurile cerute de lege?*

— *Episcopiĭ Ghenadie de Râmnic, Silivestru de Huşĭ şi Partenie al Dunăriĭ de jos.*

— *Atuncĭ unul dintre aceştia trebuie să fie ales.*

— *Nu ştiŭ nimic până acum.*

— *Dar realegerea actualuluĭ mitropolit primat este oare posibilă.*

— *Nu! căcĭ mitropolitul primat ţine cu orĭ-ce preţ să se retragă la monastirea Căldăruşanĭ din cauza sănătăţeĭ sale zdruncinată.*

Dridri.

Cetim în *Balcaniĭ* din Iaşĭ:

Neaoşul Român, Abgar Buicliu, a contestat D-luĭ D. G. Maxim, preşedintele secţiuneĭ comerciale, dreptul de a fi alegător, şi a cerut tribunaluluĭ să-l şteargă din listele electorale, fiind-că e strein.

Limbele rele — bată-le-ar să le bată!— spune că adevĕratul motiv pentru care D. Abgar a făcut această contestaţie, e faptul că *n'a fost numit sindic la un faliment pe care îl vîna maĭ de mult.* Şi se pare că, de astă-dată, limbele rele aŭ dreptate, căcĭ D. Maxim nu face de loc politică şi nimenĭ nu-şĭ explică ce rĕŭ ar face *cetăţeanuluĭ român Abgar* figurarea D-luĭ Maxim în listele electorale.

Auzĭ?!... *Abgar* indignat că străiniĭ pătrund în cetatea românizmuluĭ! Auzĭ?! *Buiclî* pasnicul nationalităţeĭ noastre!!

Şi când îţĭ închipueştĭ că acest dârdală face pe Catonele consiliuluĭ comunal de Iaşĭ! Şi când te gândeştĭ că acest consiliŭ a avut un moment slăbăciunea de a-l lua la serios!

Buicliu şi Bedmar, da!

Dar Buiclî şi Catone!!! Dar Buiclî şi înfocat naţionalist român!!!

Aflăm cu adâncă mâhnire că D. Boicescu a încetat din viaţă azĭ dimineaţă la orele 4, în urm uneĭ pneumoniĭ.

Regretatul era medic primar la spitalul de copiĭ şi profesor de clinică infantilă la facultatea de medicină.

Corpul medical al capitaleĭ pierde pe unul dintre ceĭ maĭ bunĭ membri aĭ sĕĭ.

Trimitem familieĭ expresiunea sentimentelor noastre de sinceră compătimire.

***

In urma încetăreĭ din viaţă a doctoruluĭ Boicescu, balul societăţeĭ *Junimea studioasă medicală*, care era să aibă loc poimâine 24 Februarie, s'a amânat pentru Mercurea viitoare 3 Martie.

INSERŢII şi RECLAME

Galaţĭ 21 Februarie 1893[1].

Domnule Redactor,

In curs de cincĭ-spre-zece anĭ a profesiuneĭ mele de avocat, n'am luat nicĭ o-dată. până astă-zĭ, condeiul, pentru a critica saŭ a mĕ tângui de faptele vre-unuĭ magistrat. Dar cazul ce mi s'a întâmplat în ziua de 18 Februarie corent, la cabinetul de instrucţie de pe lângă Tribunalul nostru, privitor la afacerea Urban, nu 'l pot lăsa la întuneric. Cel maĭ elementar simţ de solidaritate socială îmĭ impune datoria de a'l aduce la cunoştinţa publiculuĭ. De zece zile deja, D-nul Urban prezintase D-luĭ jude instructor cererea de eliberare provizorie sub cauţiune, când în ziua de 18 Februarie corent i se comunică în fine, la arestul preventiv, ordonanţa D-luĭ judecător respingându-'ĭ cererea.

Aflând aceasta, ca avocat al D-luĭ Urban, m'am grăbit a formula o petiţie de oposiţie din partea clientuluĭ meŭ la Camera de acuzare a Curţiĭ locale, şi mĕ presint la D. jude instructor, rugându'l să bine-voiască a permite uneĭ rude a prevenituluĭ de a comunica cu el, numaĭ spre a'ĭ da petiţiunea de opoziţie ca s'o iscălească şi s'o trimeată cabinetuluĭ D-sale saŭ dacă nu voia a da asemenea permisiune, să aibă bunătatea a trimite D-sa direct, Directoruluĭ arestuluĭ, acea petiţiune în zisul scop.

Ca rĕspuns la aceastǎ solicitare, D. judecător, cu un ton aspru, 'mĭ exprimă surprinderea sa de a vedea persoane strĕine permiţându'şĭ a se ocupa de soarta şi interesele unuĭ prevenit.

La rêndul meŭ am fost atât de surprins de vorbele D-luĭ judecător, încât 'mĭ a fost imposibil de a'ĭ ascunde mirarea mea. In zadar însă am voit a'ĭ esplica că un prevenit este încă un inocent până la pronunţarea justiţieĭ, că el nu este un proscris din societate, de care n'ar avea nimenĭ dreptul d'a se interesa, ca de aceĭ condamnaţĭ altă dată la moartea civilă; că dacă deţinerea luĭ este necesară într'un interes bine saŭ rĕŭ înţeles al instrucţieĭ, ea trebue exercitată cu cât se poate maĭ puţină rigoare, acordându-se prevenituluĭ orĭ ce menajamente, orĭ ce ajutoare, care nu vatămă interesul instrucţiuneĭ; că D. Urban, care nu este om de lege, pentru a cunoaşte în ce mod să formuleze şi în ce termen şi cuĭ să adreseze opoziţia sa, va perde sigur termenul legal de 24 ore, dacă nu 'ĭ va parveni la timp petiţiunea formulată de mine.

In zadar, D. judecător, parcă dorind tocmaĭ ca Urban să peardă termenul de 24 ore, nu voi a 'mĭ da nicĭ o ascultare; şi pentru a nu mĕ da pe uşă afară (aicĭ recunosc că a fost politicos), se sculă brusc şi eşi din cabinetul sĕŭ.

Numaĭ graţie intervenireĭ a doua zi a D-luĭ Procuror general şi a a D-luĭ Primprocuror, D-nul Urban a putut face opoziţia sa în termenul legal la ordonanţa D-luĭ jude instructor.

Asemenea procedare din partea unuĭ judecător de instrucţie este, din fericire, un fenomen, dar un fenomen care îţĭ zgudue mintea şi inima, când te gândeştĭ că un om de condiţiune, dacă are nenorocirea de a cădea subt o bănuială penală, poate fi, ca cel din urmă făcător de rele, aruncat în temniţă, isolat de lume şi de familia sa, privat de libertatea sa sĕptămânĭ saŭ lunĭ întregĭ, depărtat de la afacerile şi interesele sale cu pagubă ne-calculabilă, de care nimenĭ nu rĕspunde, tratat în fine după bunul plac al unuĭ simile al sĕŭ lipsit de inimă, la discreţia căruia îl pune legea, fără nicĭ un acces de ajutoare de nicăierea, fără nicĭ un ecoŭ de protestare saŭ tânguire!

Dar şi maĭ penibilă impresie îmĭ face procedarea unuĭ judecător instructor, când cuget că D-sa n'ar fi putut împinge atât de departe rigorile sale faţă cu prisonierul sĕŭ, dacă nu l'ar şti persecutat maĭ de sus, foarte de sus, spre satisfacerea unor personagiĭ influente, carĭ aŭ crezut, că ar putea smulge de la întunerecul tortureĭ ceia ce nu speră a obţine la lumina justiţieĭ, după cum cu fapte reale şi argumente convingătoare s'a arĕtat deja în stimatul D-v. ziar şi în alte ziare din capitală şi din localitate.

Pentru ca să aveţĭ o idee, Domnule Redactor, de tratamentul la care este supus D-nul Urban, aflaţĭ, vĕ rog, că nicĭ vinul necesar la prânzurile sale recĭ nu se permite a i se introduce; că într'o zi, pe când era condus de la arest la Tribunal, fiind salutat de un onorabil comerciant din oraşul nostru, acesta a fost apostrofat de gardianul arestuluĭ care conducea pe D-nul Urban, cu ameninţare *că îşĭ va găsi beleaua*, căcĭ nu se permite nimĕnuĭ, zise el, de a adresa măcar o salutare prevenituluĭ!

Instrucţiunea ce cu atâta înverşunare se urmează contra D-luĭ Urban, va avea într'o zi finit, şi dosarul urmărireĭ va fi dat la lumină. — Vom vedea atuncĭ dacă a putut avea alt scop, pentru instrucţie bine înţeles, de cât acela de a sili pe prevenit, subt presiunea uneĭ închisorĭ sdrobitoare, să facă saŭ să iscălească declaraţiunĭ dictate de D-nul judecător instructor. De ce nu? D-sa s'a încercat maĭ de unăzi, chiar faţă cu un martor, într'o altă afacere, faţă cu D-nul Panaghi Macriani, unul din ceĭ maĭ stimaţĭ comercianţĭ din oraşul nostru, de a obţine, prin răcnete ameninţătoare şi ofensătoare, declaraţiunĭ după dictarea sa, sub care însă martorul recalcitrant n'a voit cu nicĭ un chip să iscălească.

P. Macry

[1] Cele publicate sub această rubrică, redacţia nu rĕspunde.

Bursa din streinătate

Bursa din Viena

De la 21 Februarie 1893.	Florinî
Napoleonul	9.62
Imperialul	—
Livra turcească	10.83
Arg. C. Pap	100—
Rubla	126 75
Anstalt	338 25
Renta perp. austr	98 80
aur „	117.60
aur ungară	115.80
argint austr.	98.50
Schimb asupra Londreî	121.40
„ „ Parisuluî	48.20
„ „ Berlinuluî	59.40
„ „ Amsterdam	100.45
„ „ Belgieî	48.10
„ „ Italieî	46.30
Tendință	

Bursa din Berlin

De la 21 Februarie 1893.	Mărcî
Napoleonul	16.255
Renta R. aur 5%	97.90
C. F. R. „	84.70
R. aur %	84.60
Imprum. municipal Bucureștî	97.70
Rubla	215.50
Disconto	194.—
Schimb asupra Londreî	20.36
„ „ Parisuluî	81.—
„ „ Amsterdam	167.80
„ „ Vieneî	167.85
„ „ Belgieî	81.—
„ „ Italieî	77·55
Tendință	—

Bursa din Paris

De la 21 Februarie 1893.	Francî
Renta franc. 4½ la sută	105.92
„ „ 3 „ „	98.15
„ R. aur 5 „ „	—
„ Italiană	92.55
„ Ungară 5	96.93
Ext. Esp	63²/₄
Imprum. grecesc.	364.50
Bancă otomană	588.12
Datoria unif. Egipt	503.12
Loturî turceștî	—
Cec asupra Londreî	25.165
Schimb asupra Vieneî	205.25
„ „ Amsterdam	206.37
„ „ Berlinuluî	121.87
„ „ Belgieî	3/32
„ „ Italieî	3⁵/₈
Tendință	—

Bursa din Londra

De la 21 Februarie 1893.	L. St.
Noul com. englez	98⁹/₁₆
Banca română	6³/₄
Schimbul asupra Parisuluî	25.33
„ „ Berlin	20.56
„ „ Amstedarm	12.03

Bursa Paris (Bulev.)

De la 21 Februarie 1893.	Francî
Renta franc 3%	98.28
italiană	92 85
Banca otomană	588.75
Tendință	—

Bursa din Francfort

De la 21 Februarie 1893	Mărcî
Renta R. aur 5%	98.50
„ „ „ 4%	84.90

MERSUL TRENURILOR

Plecarea din Bucuresti

Orele		SPRE
5.35	dim.	Giurgevo. Constantinopole.
7.00	„	Ploeștî, Buzêû, Focșanî, Adjud, Bacăû, Roman, Pășcanî, Iașî, Slănic (Prahova).
7.30	„	Piteștî, Craiova, R.-Vêlcea, Corabia, T.-Jiû, Vêrciorova.
7-45	„	Ploeștî, Predeal, Viena, Paris.
7.55	„	Giurgiu.
8.10	„	Piteștî, Têrgoviște, C.-Lung, Roșiorî, T.-Măgurele.
8.30	„	Ciulnița, Slobozia, Feteștî, Călărașî,
8.50	„	Ploeștî, Predeal, Doftana, Brașov.
11.45	„	Ploeștî, Buzêû, Făureî, Brăila, Galațî, R.-Sărat, Mărășeștî.
2.50	seara	Piteștî, C.-Lung, Craiova, Têrgoviște
4.03	„	Piteștî, Craiova, Vêrciorova, Vienne, Paris (Express-Orient).
4.40	„	Ploeștî, Predeal, Brașov, Focșanî.
5.25	„	Giurgiu.
5.50	„	Piteștî, Têrgoviște, Craiova, Vêrciorova, Vienne, Paris (Express-Orient).
9.00	„	Ploeștî, Buzêû, Focșanî, Tecuciû, Bârlad, Vasluî, Iașî, Hușî.
10,05	„	Ploeștî, Buzêû, Roman, Pășcanî, Iașî, T.-Ocna, Piatra-N.
11,05	„	Ploeștî, Buzêû, Făureî, Brăila, Galațî.

Sosirea în Bucuresci

Orele		DE LA
5.30	dim.	Ploeștî, Buzêû, Brăila, Galațî.
7.15	„	Iașî, Pășcanî, Roman, Buzêû, Ploeștî
8.05	„	Iașî, Hușî, Tecucî, Mărășeștî, Vasluî, R.-Sărat, Buzêû, Ploeștî.
10.05	„	Titu (Mixte).
10.45	„	Giurgiu.
11.40	„	Paris, Vienne (Express-Orient), Vêrciorova, Craiova, Têrgov. Piteștî.
12.20	seara	Brașov, Predeal, Ploeștî, Focșanî.
12.55	„	Craiova, Piteștî, C.-Lung, Têrgoviște.
3.50	„	Constantinopole, Giurgiu (Express-Orient).
5.10	„	Tecucî, Mărășeștî, Galațî, Brăila, Ploeștî.
5,35	„	Călărașî, Feteștî, Slobozia, Făureî.
7.20	„	Giurgiu.
7.35	„	Vêrciorova, T.-Jiû, Corabia, R.-Vêlcea, Piteștî.
8.20	„	T. Măgurele, Roșiorî, C.-Lung, Têrgoviște, Piteștî.
8.35	„	Brașov, Predeal, Doftana, Ploeștî, Slănic (Prahova).
9.15	„	Paris, Vienne, Predeal, Ploeștî.
9.55	„	Iașî, Pășcanî, Roman, Piatra-N., Adjud, Focșanî, Galațî, Brăila, Ploeștî
10.55	„	Paris, Vienne, Vêrciorova, Piteștî (Train-Eclair).

Tipografia Modernă, Gregorie Luis, Strada Academieî, 24